

Sisällys

Tutkimuksen perustiedot	3
1. Tausta ja tutkimustehtävä.....	4
2. Menetelmät.....	4
3. Historiallinen kartta-aineisto.....	5
4. Kenttähavainnot.....	8
5. Yhteenvedo tutkimuksen tuloksista	12
6. Lähteet	13
LIITE 1. Koekuoppien kuvaukset.....	14
LIITE 2. Luettelo poistetuista löydöistä.	19

Tutkimuksen perustiedot

Kohde: Oulu Saarela tontti 564-404-101-4

Tutkimuksen tyyppi: arkeologinen tarkkuusinventointi

Tavoite: Selvittää alueella sijainneen sotilastorpan sijainti

Kenttätyöaika: 6.7.2023

Tutkijat: FM Arttu Tokoi & FM Antti Purmonen, Maanala Oy

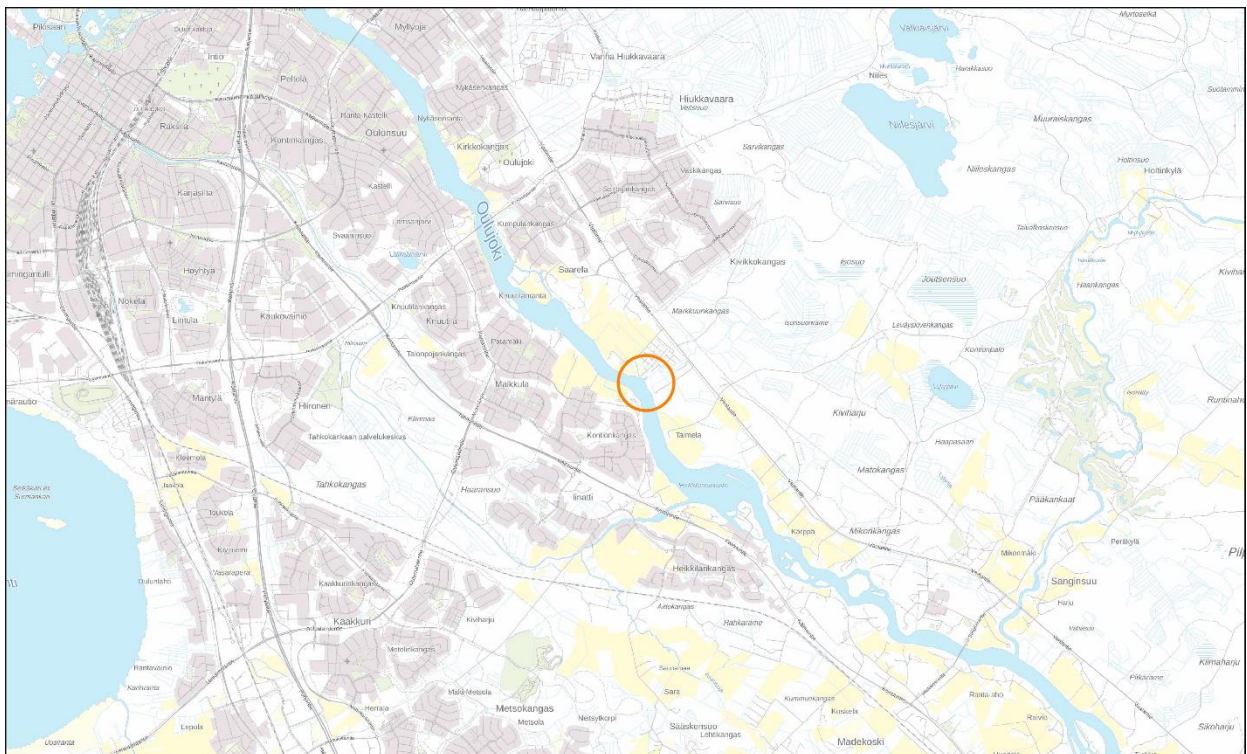
Tilaaaja: alueen maanomistaja

Aiemmat arkeologiset inventoinnit: –

Alkuperäinen arkistoaineisto digitaalisine valokuvineen: Maanala Oy. Raporttikopiot pdf-muodossa: Museoviraston arkisto, alueellinen vastuumuseo ja työn tilaaja.

Talletetut esinelöydöt: Ei talletettuja löytöjä. Poistettujen löytöjen luettelo liitteenä.

Tulos: Sotilastorpan paikka voitiin määrittää varsin tarkasti vanhasta karttamateriaalista. Paikalta löydettiin tiiltä ja jonkin verran muuta löytömateriaalia. Peltokerroksen alla näytti säilyneen sotilastorpan aikaan liittyviä rakenteita ja kohdetta voidaan tämän vuoksi pitää kiinteänä muinaisjäännöksenä.

Kuva 1. Hankealueen sijainti. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Raportin karttakoordinaatit on ilmoitettu ETRS-TM35FIN-järjestelmässä.

Kansikuva: Ote vuoden 1773 kartasta (Gutzen 1773). Tutkittava kohde kuvan keskellä.

1. Tausta ja tutkimustehtävä

Tarkkuusinventointi liittyy Oulun Saarelan kaupunginosan kiinteistölle 564-404-101-4 laadittavaan asemakaavahankkeeseen. Noin 0,8 ha tontille on tarkoitus rakentaa vapaa-ajan asuntoja.

Pohjois-Pohjanmaan museo on antanut hankkeesta lausunnon 17.1.2023 (OUKA/11613/10.02.04/2022). Lausunnon mukaan alueen luoteiskulmaan Kero-ojan suulle on merkitty sotilastorppa 1770-luvun kartalle. Oulun alueelle on alettu perustaa sotilastorppia 1730-luvulla. Tämän vuoksi alueella edellytetään lausunnossa tarkkuusinventointia, jonka tavoitteena on selvittää torpan tarkka paikka koekuoppia kaivamalla sekä metallinpaljastinta hyödyntäen.

Alueen maanomistaja tilasi alueen arkeologisen inventoinnin Maanala Oy:ltä 26.4.2023. Maastotyöt tekivät FM Arttu Tokoi ja FM Antti Purmonen 6.7.2023.

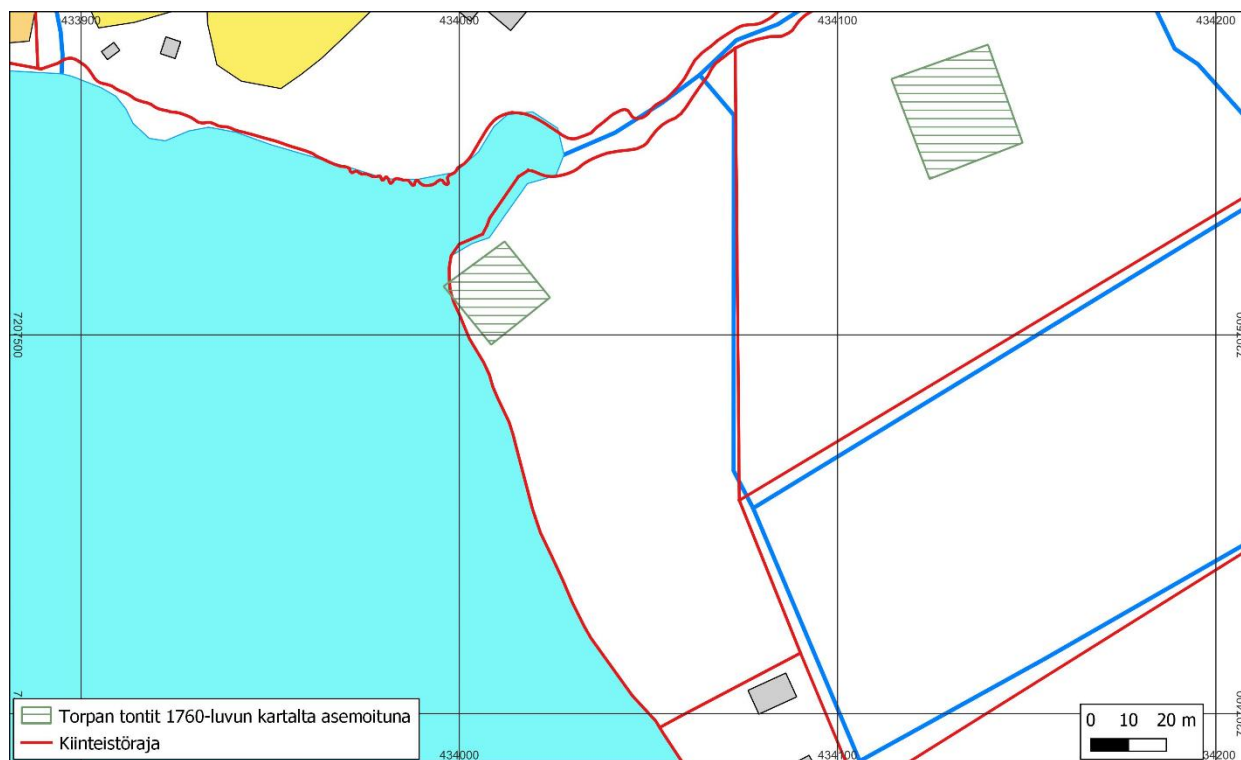
2. Menetelmät

Valmistelemina töinä tutkittiin alueelta saatavissa oleva historiallinen kartta-aineisto. Sotilastorppa asemoitiin nykykartalle, ja kenttätutkimukset keskitettiin tälle alueelle Kero-ojan suulle.

Aluksi korkean kasvillisuuden peittämä vanha peltoalue niitettiin lapiota apuna käyttäen, että metallinpaljastimen käyttäminen olisi mahdollista. Oletettu tontin kohta sekä sen lähiympäristö käytiin läpi metallinpaljastimella ja kiinnostavampia signaaleja kaivettiin esiin.

Lisäksi peltokerroksen alaisia anomalioita pyrittiin etsimään maaperäkairalla. Kairausten havainnot eivät aina olleet selkeitä, mutta viittasivat paikoin peltokerroksen alla olleisiin kerrostumiin.

Kartoilta asemoidun tontin kohdalle ja sen lähiympäristöön kaivettiin yhteensä 13 koekuoppaa lapiolla ja kaivauslastalla. Koekuopat pyrittiin sijoittamaan tasavälein. Niiden sijoittelussa huomioitiin myös maasto, metallisignaalit sekä maaperäkairausten havainnot.

Kuva 2. Torpan sijainti tutkittavalla tontilla jokirannassa 1700-luvun karttojen mukaan. Myös toinen lähi-alueella sijainnut torppa on merkitty kartalle. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Lapiolla kaivettu maa-aines tutkittiin vielä kauslastalla ja metallinpaljastimella. Erityisesti peltokerroksen alaisia maakerroksia kaivettiin lastalla.

Tehdyt havainnot dokumentoitiin sanallisesti, valokuvin ja mittaamalla. Mittauksiin käytettiin RTK-korjattua GNSS-paikanninta. Pääosassa aluetta mittausten tarkkuus oli hyvä. Alueella oli jonkin verran lehtipuita, jotka paikoin heikensivät niiden alta tehtävien mittausten tarkkuutta. Keskiarvomittausten avulla saatiin näissäkin tapauksissa tarkkuus pysymään +/- 20 cm. Koekuoppa 13 jäi epähuomiossa mitaamatta ja on sijoitettu kartalle kuvien ja kenttäpäiväkirjan perusteella.

Löydöt olivat pääosin peltomultakerroksesta. Pellon muokkaus on voinut vaikuttaa löytöjen levintään. Löydöt dokumentoitiin ja poistettiin. Poistettujen löytöjen luettelo löytyy raportin lopusta.

Sääolosuhteet olivat kenttätöiden aikaan hyvät. Ne vaihtelivat aurinkoisesta puolipilviseen.

3. Historiallinen kartta-aineisto

Vanhin aluetta kuvaava tarkka kartta-aineisto on 1760-luvulta (Granholm 1763–1770). Torppa on merkitty kartalle, mutta se on voitu perustaa jo perustaa selvästi aiemmin. Kartalla torpan tontin ja pellon rajat on kuvattu hyvin tarkasti (kuva 3). Torpalle on merkitty pieni nelikulmainen vajaa 20 m halkaisijaltaan oleva tontti jokivarteen lähelle Kero-ojan suuta. Kartan puhtaaksi piirrettyssä versiossa (Gutzen 1773) torpan paikka on merkitty suuripiirteisemmin (ks. raportin kansikuva). Tässä kohdalle on kirjoitettu teksti "Sold torp".

Lähialueen asutuksen muodostavat toinen torppa reilun 100 m Kero-ojan yläjuoksulle päin, Markukselan talo 250 m päässä jokirannassa alavirtaan päin sekä Maikkula joen toisella puolella (ks. kuvaa 3).

Kuva 3. Vanhin 1760-luvulla mitattu kartta kuvaa torpan tontin rajat tarkasti (Granholm 1763–1770).

Torpasta löytyy merkintä vuoden 1780 (Uhlbrandt) ja 1806 (Wallenborg) kartoilta, joissa molemmissa tämä mainitaan sotilastorpaksi.

Tarkemmin alue on kuvattu vuoden 1807 (Wallenborg) isojakokartalla (kuva 6). Tässä torpan paikka on merkitty aivan Kero-ojan rantaan, poiketen aavistuksen Granholmin kartasta. Kartasta saa sen vaikutelman, ettei tonttirajaa ole kuitenkaan merkitty yhtä täsmällisesti, kuin Granholmin kartassa.

Alueen pitäjänkartat ovat 1850-luvulta. Alkuperäisen kartan päälle torpan kohdalle on myöhemmin, mahdollisesti 1900-luvun vaihteessa, piirretty peltoauekea. Alta erottuu kuitenkin kaksi aiempiin torppiin viittaavaa tekstiä (kuva 4). Museon lausunnossa nähdään, että kumpikaan kartalle merkityistä torpista ei liittynyt juuri nimenomaiseen torppaan.

Kalmbergin kartassa 1856, paikalle on edelleen kuvattu kaksi asuttua tonttia (kuva 5). Nämä on merkitty hieman ylemmäksi ojan varteen, niin että kumpikaan ei osu aivan jokivarteen. On periaatteessa mahdollista, että rannassa oleva sotilastorpan paikka on autioitunut tässä välissä ja uusi torppa on perustettu ylemmäksi ojan varteen niittymaan kohdalle.

Molemmat 1850-luvun tilannetta kuvaavat kartat ovat kuitenkin melko epätarkkoja, eivätkä erityisen täsmällisiä asutuksen kuvaamisessa. Siksi vaikuttaisi todennäköiseltä, että kyse on edelleen samoista 1760-luvun kartalle kuvatuista torpanpaikoista.

Joka tapauksessa paikka näyttää autioituneen 1800-luvun lopulla tai viimeistään 1900-luvun alussa. Varhaisin ilmakeku alueesta on vuodelta 1931 (Maanmittauslaitoksen historialliset ilmakekuvat). Tällöin alue on raivattu jo pelloksi. Ainoastaan ojan- ja joenpenkereillä kasvaa puita.

Peltoa alue on edelleen 1971. Tämän jälkeen alue on metsittynyt, mikä nähdään jo 1981 peruskartasta. Hieman muita tarkemmassa vuoden 1947 ilmakekuvassa pellolla näkyy torpan sijaintipaikalla ympäristöä tummempi kohta (kuva 7).

Vanha kartta-aineisto saatiin asemoitua nykykartalle kohtuullisen tarkasti. Jokiranta näyttää vanhoilla kartoilla kuvatun hieman nykyistä ulommaksi ja Kero-ojan suu selvästi nykyistä kapeammaksi. Tämä voi johtua osin karttojen ja asemoinnin epätarkkuuksista. Sama ilmiö näkyy kuitenkin myös historiallisissa ilmakekuvissa. Ero näkyy vuosien 1947 ja 1961 ilmakekuvien välillä, ja liittyy todennäköisesti Merikosen voimalaitoksen valmistumiseen ja siitä seuranneeseen vedenpinnan nousuun.

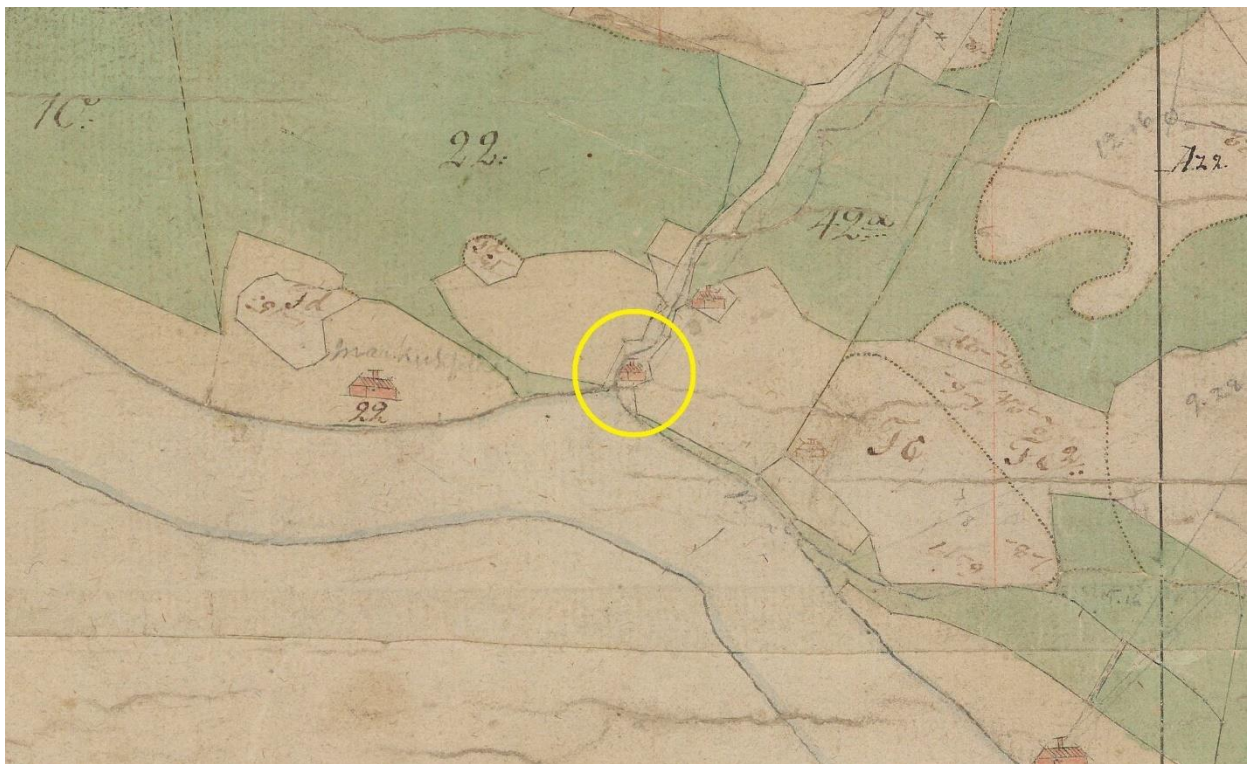
Paikka sijaitsee joen ulkomutkassa, joten on myös mahdollista, että vesi on kuluttanut rantatörmää viimeisten vuosisatojen aikana. Alun perin vain rannan läheisyyteen kuvattu tontti voi näistä syistä nykyisin sijaita aivan rantatörmällä.

Kuva 4. Ote pitäjänkartasta Kero-ojan kohdalta.

Kuva 5. Ote Kalmbergin kartalta 1856.

Kuva 6. Keltaisella ympyröity torppa isojakokartalla Kero-ojan suussa (Wallenborg 1807).

Kuva 7. Ilmakuvassa 1947 torpan paikalla näkyy tumma läikkä pellossa. Koekuopat on asemoitu kuvan päälle.

4. Kenttähavainnot

Alue oli entistä peltoa, joka oli kasvanut umpeen. Torpan oletetun tontin kaakkoislaidalla kasvoi suurempia lehtipuita, mutta muuten puusto rajoittui lähinnä joentörmille. Ympäristössä oli enemmänkin suurikokoista puustoa.

Alueelta havaittiin kaksi vanhaa ojaa (kuva 12). Näistä itäisempi on noin 1 m leveä syvä vanha pelto-oja, joka laskee Kero-ojaan. Oja näkyy selkeästi vanhoissa ilmakuvissa ajalta, jolloin alue on ollut peltokäytössä.

Läntisempi oja on hyvin matala ja huomaamaton ojanne. Se päättyy pohjoisessa ennen ojan törmää. Tämäkin näyttää näkyvän joissain vanhoissa ilmakuvissa. Lähialueella myös muiden vanhojen pelto-ojien väleissä on matalampia ojanteita.

Itäisempi selkeä pelto-oja on merkityksellisempi myös sijaintinsa puolesta. Tämä osuu asemoinneissa lähes täsmälleen vanhimmassa kartassa kuvatun tontin ja peltoaukeaan työntyvän mahdollisesti niittykaistaleen väliin. On mahdollista, että pelto-oja on pysynyt samalla paikallaan koko tämän ajan. Tämä olisi ymmärrettävää, sillä vanhan ojan kunnostus on ollut uuden kaivamista helpompaa.

Koekuoppia kaivettiin torpan oletetun sijainnin läheisyyteen yhteensä 13 kappaletta. Lukuun ottamatta ensimmäistä koekuoppaa, koekuopat olivat hyvin samankaltaisia. Kuopat olivat kooltaan 45–50 x 45–50 cm ja syvyydeltään noin 55 cm.

Kaikissa koekuopissa oli pinnalla noin 30 cm peltokerros, jonka alla oli noin 25 cm vaalean-kellertävä hietakerros ja sen alla pohjasavi. Jokirannassa oli kivikkoa, mutta törmän päällä ei kerroksissa ollut lainkaan kiviä.

Koekuoppa 1 ulottui selvästi muita syvemmälle. Peltomultakerros oli kohdalla 35–45 cm paksuuntuen jokea kohti. Kerroksessa oli melko paljon tiilen ja hiilenpaloja. Tämän alta löydettiin tiivis hiesukerros. Kerros oli väritykseltään kirjava ja siihen oli sekoittunut sekä vaaleanharmaa, että tummempaa mahdollisesti kuumuuden kovettamaa hiesua. Seassa

eritysesti pohjalla oli myös hieman orgaanista ainesta, kuten puuhippuja. Tämäkin kerros paksuni rantaa kohden 15–25 senttimetriin ja antoi vaikutelman rannan puolella olevasta kuopasta. Aivan pohjalla oli joitain suurempia tiilenkappaleita ja pieniä kiviä.

Alta kaivettiin 5–20 cm kerros kellertävän ruskeaa hietaa, johon oli sekoittunut vain hieman tummempaa maata. Tämän alta tuli harmaa hiilen ja hiekansekainen hietakerros, jonka alta kaivettiin toinen kellertävä hietakerros.

Kuopan pohjalla oli ruskeaa hietaa, jonka seassa huonokuntoisia puujäänteitä. Puujäänteiden ei ajateltu liittyvän rakenteisiin, mutta toisaalta ne saatiin esiin vain hyvin pieneltä osalta. Pohjan kerrokset olivat yhteensä 20 cm ja näiden alta löytyi oletettavasti luontainen savikerros.

Kuoppa oli kokonaisuudessaan 95 cm syvä. Pohjimmaisesta kerroksesta löytyi yksi suurempi pajakuonan kappale. Muuten kerrokset olivat löydöttömiä peltomultaa lukuun ottamatta.

Koekuopassa 2 havaittiin peltokerroksen alaisen vaalean hietakerroksen olevan sekoittunut. Kuopan itä laidalla kerroksesta löytyi nokisen hietamaan linssi, josta löydettiin tiiltä ja palanutta luuta. Kuopan ympäristöön tehdyissä kairauksissa näytti niin ikään kerrokseen sekoittuneen tummempaa ruskeaa maata.

Kuva 8. Koekuoppa 1. Peltokerrosten alaisen kulttuurikerroksen pinta.

Kuva 9. Koekuoppa 2. Oikeasta nurkasta noki-maasta löydettiin palanutta luuta.

Koekuopassa 10 oli peltomullan alla noin 15 cm vaaleankellertävää hietaa, johon oli sekoittunut tummempaa ruskeaa maata.

Muissa koekuopissa peltokerroksen alla ei näyttänyt säilyneen kerrostumia. Nämä on kuvattu liitteissä.

Koekuoppien lisäksi kaivettiin ylös jonkin verran metallisignaaleja, joista kaikki olivat vanhasta peltokerroksesta. Koekuopat kaivettiin joissain tapauksissa metallisignaalien kohdille. Metallisignaalit näyttivät keskittyvän oletetun tontin alueelle, ja kauempaa kaivetut metalliesineet osoittautuivat useissa tapauksissa myöhempään toimintaan liittyviksi.

Löytöjä otettiin talteen koekuopista 1, 2, 5, 6 ja 9 (ks. liite 1), joista koekuopat 1, 2 ja 9 sijaitsivat vanhojen karttojen avulla sijoitetun torpan

alueella ja koekuoppa 6 heti tämän eteläpuolella.

Löydöt käsittivät useita paloja kuonaa, jota löydettiin kolmesta vierekkäisestä koekuopasta (1, 2 ja 9). Todennäköisesti kyse on pajakuonasta. Huomattakoon, että peltokerroksen lisäksi kuonaa löytyi alueen alimmista kerroksista koekuopasta 1. Lisäksi löydettiin yksittäisiä paloja punasavikeramiikkaa, lasia, palanutta luuta, piiposliinia ja fajanssia.

Löydetty metalliesineet käsittivät ikkunahaan, avaimen, leikkonauvoja ja joitain muita raudan kappaleita. Rei'itetty lattarauta voisi olla esimerkiksi ovenhelaa tai reenjalasta. Löydöistä ainakin kirkas lasi, leikkonaulat ja piiposliini ajoittuvat torpan myöhempään käyttöaikaan todennäköisesti vasta 1800-luvulle. Muut ovat vaikeammin ajoitettavia.

Tarkemmin kuvatus löytömaterialin lisäksi alueelta löydettiin runsaasti tiilenmurenia ja paikoin myös hiiltä. Tiili näytti selvästi keskittyvän oletetun tontin alueelle ja vähenevän tästä kauemmaksi siirryttäessä. Tiiltä löydettiin runsaasti (kymmeniä paloja) koekuopista 1, 2, 3, 8, 9 ja 10. Yksittäisiä paloja löydettiin lisäksi koekuopista 5, 6 ja 11. Tiili oli huonokuntoista, jotkut paloista muistuttivat enemmän palanutta savea.

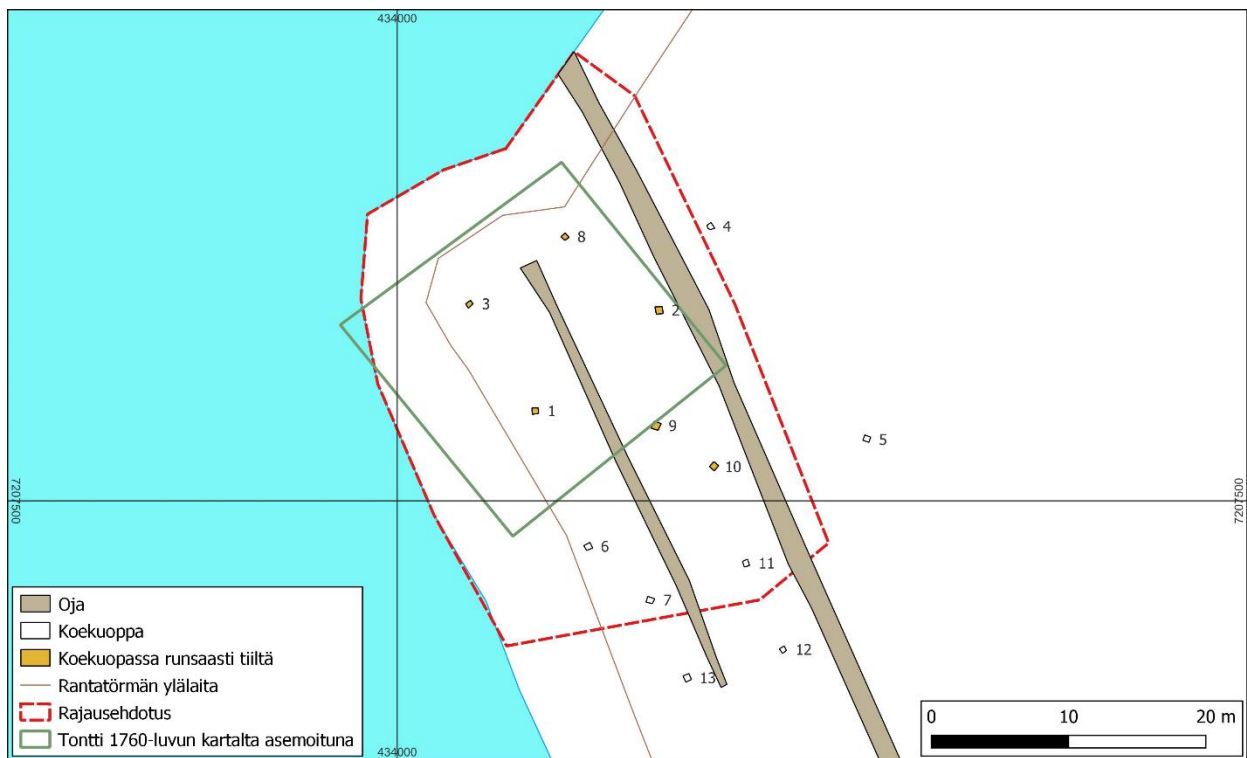
Kuva 10. Sotilastorpan paikka vanhan pelto-ojan takaa joelle päin kuvattuna.

Kuva 11. Tontin kaakkoislaita oli puustoista.

Kuva 12. Koekuoppa 3 joen törmällä.

Kuva 13. Koekuoppien sijainti ja havainnot sekä kohteen rajausehdotus. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

5. Yhteenveto tutkimuksen tuloksista

Karttalähteiden perusteella Kero-ojan suussa on viimeistään 1760-luvulla sijainnut sotilas-torppa. On todennäköistä, että se on perustettu jo vuosisadan alkupuolella.

Kenttätutkimuksessa keskityttiin vanhojen karttojen perusteella asemoidun tontin alueelle. Asemointi näyttää olevan tällä kohdalla varsin tarkka, ja osuu hyvin yhteen kenttähavaintojen kanssa.

Vaikka torpan paikka on ollut myöhemmin peltoikäytössä, peltokerroksen alla näytti säilyneen ainakin paikoittain syvemmälle ulottuneita kaivantoja. Merkkejä tällaisista havaittiin koekuopista 1, 2 ja 10.

Kohdetta voidaan historiallisen lähdemateriaalin ja säilyneiden kerrostumien perusteella pitää muinaisjäännöksenä. Kyseessä on hyvin todennäköisesti ennen 1750-luvulla perustettu torpanpaikka, jollaiset ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä (Museoviraston maaseudun historiallisten asuinpaikkojen inventointiohje 2015: 6). Paikalla on lisäksi säilynyt kerroksia. Kerrosten tarkemman iän selvittäminen edellyttäisi kaivaustutkimuksia, mutta joka tapauksessa ne liittyvät mitä ilmeisimmin torpan käyttöaikaan. Tästä huolimatta edustavasta kohteesta ei ole kyse, sillä alue on ollut aiemmin viljelyssä ja todennäköisesti suuri osa kulttuurikerroksista on tuhoutunut.

Peltokerroksen alla säilyneiden kerrosten, tiilen sekä myös muun löytömaterialin levinnän perusteella saadaan torpan alue hyvin rajattua. Idässä luontevana rajana on vanha pelto-oja, jonka itäpuolelta löytöjä on huomattavan vähän. Oja on mahdollisesti ollut paikalla jo tontin käyttöaikana.

Kaakon suunnalla pellon auraus on voinut levittää löytöjä laajemmalle. Löytöjen määrä kuitenkin väheni, mitä kauemmas kaakkoon kuoppia kaivettiin. Alueen rajaus määritettiin kohdalle, missä havainnot alkavat selvästi väheneään. Ehdotetun aluerajauksen keskipiste on kohdassa N 7207508 E 434014.

Oulussa 12.7.2023

Arttu Tokoi

Arkeologi, FM

Maanala Oy

6. Lähteet

Kartat ja ilmakuvat

Granholm, Johan 1763–1770. *Geometrisk Charta transporterad uti [...] Schalan öfwer att det jordrefnings Charta arbete[t] å åker, äng, skog och utmark som underteknad förrattad uti Uhleåsuu och Laitasari Byar af Uhleå Sochn, Österbottns Län och Uhleåborgs Norra Fogderie*. Oulu 31 A-D – III. N:o 7. Maanmittauslaitoksen arkisto.

Gutzen, Fabian 1773. *Concpt Geometrisk Transport Charta öfver De Åkrar, Ångar Skog och Mubetes Marker som på flera åhr blifvit Mätte af vice Landtmätaren Johan Granholm uti Uhleåsuu By af Uhleå Sockn Uhleåborgs Norra Fögderi och Österbtns Län*. Oulu 31⁷ A-F – III. Maanmittauslaitoksen arkisto.

Ilmakuvat 1931, 1946, 1946, 1961 ja 1971. Maanmittauslaitoksen historiallisten ilmakuvi-
vien arkisto.

Kalmberg, Gustaf 1856. *Topografinen kartasto, karttalehti VIIIa List 6*.

Peruskartta 1953 *Oulujoki 3422 06*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1959 *Oulujoki 3422 06*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1965 *Oulujoki 3422 06*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1981 *Oulujoki 3422 06*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1989 *Oulujoki 3422 06*. Maanmittauslaitos.

Pitäjänskartta 1850 *Oulujoki 3423 06*. Maanmittauslaitoksen historiallinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.

Uhlbrandt, Lars Herman 1780. *Concept Charta öfver Skog och utmark belägen uti Uhleåsuu by af Uhleå Sockn Uhleå Härad och Uhleåborgs Län*. Oulu 31 A-E – III. N:o 9¹⁴. Maanmittauslaitoksen arkisto.

Wallenborg, Johan Henrik 1806. *Charta över Uleå Sockens Skog och Utmark på Södra Sidan om Uleå Elf*. Oulu 31 A-E – III. N:o 9¹⁹. Maanmittauslaitoksen arkisto.

Wallenborg, Johan Henrik 1807. *Charta öfver [...] Sockens Skog och Utmark på Norra [sidan] om Uleå Elf ifrån Rajahieta til Sangi å [...] Uhleåborgs Stads Skogs [Skifte]*. Oulu 31 A-E – III, N:o 2. Maanmittauslaitoksen arkisto.

LIITE 1. Koekuoppien kuvaukset.**Koekuoppa 1**

N 7207506,6 E 434010,1

Koko 45 x 45 cm

Syvyys 95 cm

Kerrokset

0–35/45 cm ruskea peltomultakerros, jossa suhteellisen paljon tiilenmuruja sekä lisäksi hiilenpaloja. Osa tiilistä huonosti poltetun palaneen saven oloisia. Löytöinä kuonaa sekä kirkas lasias-tian pala.

35/45–70 cm peltokerroksen alla 15–25 cm paksuinen tiiviimpi hiesu, jossa tiilenmuruja ja hiiltä. Kerros kirjava ja sekoittunut, osin vaaleanharmaa, osin mahdollisesti kuumennettua kovaa viole-tinruskeaa maata, jonka seassa ja pohjalla aavistus orgaanista ainesta, kuten puuhitua. Kerroksesta ei löytöjä, mutta kerroksen pohjalla joitain suurempia tiilenkappaleita ja joen puolella pieniä kiviä. Kerroksen paksuus vaihteli siten, että se oli rannan puolella paksumpi, joka voisi viitata siihen, että paikalla on ollut aiemmin kuoppa.

60–75 cm kellertävänruskea melko puhdas hieta, johon oli sekoittunut hieman tummempaa maata. Kerroksen paksuus 5–20 cm. Ei löytöjä.

75–95 cm välillä kolme kerrosta. Ylimpänä harmaa hiilensekainen hieta, jonka alapuolella kellertävä vaalea hieta. Pohjalla ruskea hieta, jossa puujäänteitä. Kerroksesta löytyi yksi isompi kuona.

95 cm > pohjasavi.

Kuopasta löytyi tiilenmuruja, hiiltä, kuona, lasi ja punasavikeramiikka.

Koekuoppa 2

N 7207513,9 E 434019,1

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–25/30 cm ruskea peltomultakerros, jossa runsaasti tiiliä sekä jonkin verran hiiltä.

25/30–55 cm vaaleankellertävä hieta, jonka seassa mahdollisesti orgaanista materiaalia. Kerros pääosin puhdas, mutta osittain sekoittunut. Seassa tumman nokisen hiedan linssi, josta löytyi palanut luu sekä palaneen saven/huonosti poltetun tiilin pala. Ympäristöön tehdyissä kairauksissa näytti niin ikään, että alempaan kerrokseen olisi sekoittunut tum-mempaa ruskeaa maata.

Kuopasta tuli tiilenmurua, hiiltä, palanut savi/huonosti poltettu tiili, kuona, fajanssi ja 1 metalliesine (todennäköisesti rautainen ikkunanahaka).

Koekuoppa 3

N 7207514,3 E 434005,3

Koko 45 x 45 cm

Syvyys 45 cm

Kerrokset

0–30/34 cm peltomultakerros, jossa melko paljon tiilenmuruja. Ei hiiltä.

30/34 cm > vaaleankellertävä tiivis pohjahieta.

Kuopasta tuli melko paljon tiilenmuruja.

Koekuoppa 4

N 7207520 E 434022,8

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–25/30 cm peltomultakerros.

25/30–50/55 cm vaaleankellertävä luontainen hieta, johon sekoittunut aavistus orgaanista ainesta.

50/55 cm > vaaleanharmaa hieta.

Kuopasta ei löytöjä.

Koekuoppa 5

N 7207504,5 E 434034,2

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros.

30–55 cm vaalea luontainen hieta.

Kuopasta löytyi piiposliinin pala sekä tiilenmuru. Kuoppa oli peltokerrosta ja löytöjä tuli vähän, joka viittaa siihen, ettei paikalla sijaitse muinaisjäännöstä.

Koekuoppa 6

N 7207496,7 E 434013,9

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros.

30–55 cm vaaleankellertävä hieta.

Kuopasta löytyi 2 tiilenmurua sekä pinnasta avain metallinpaljastimen avulla.

Koekuoppa 7

N 7207492,7 E 434018,4

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros

30 cm > vaaleankellertävä pohjahieta.

Kuopasta ei tullut löytöjä.

Koekuoppa 8

N 7207519,2 E 434012,2

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros.

30–55 cm vaaleankellertävä hietakerros.

Kuopassa oli 10–20 kpl tiilenmursia.

Koekuoppa 9

N 7207505,5 E 434018,9

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros.

30–55 cm vaaleankellertävä hieta.

Kuopassa oli 10+ tiilenpalaa, 1 kuonapala.

Koekuoppa 10

N 7207502,5 E 434023

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm ruskea multakerros, jossa n. 10 kpl tiilenpaloja.

30–45 cm vaaleankellertävä hieta, johon sekoittunut osin tummempaa ruskeaa maata.

45 cm > vaaleanharmaa pohjahieta.

Kuopasta löytyi noin 10 tiilenmurun palaa.

Koekuoppa 11

N 7207495,4 E 434025,4

Koko 45 x 45 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros, jossa 5 kpl tiilenmuruja.

30 cm > vaaleankellertävä hieta.

Kuopasta löytyi 5 kpl tiilenmuruja.

Koekuoppa 12

N 7207489,2 E 434028,1

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros.

30 cm > vaaleankellertävä hieta.

Kuopasta ei tullut löytöjä.

Koekuoppa 13

N 7207487,1 E 434021,1

Koko 50 x 50 cm

Syvyys 55 cm

Kerrokset

0–30 cm peltomultakerros.

30–55 cm vaalea luontainen hieta.

Kuopasta ei tullut löytöjä. Kuoppa on jäänyt mittaamatta, mutta se saatiin asemoitua suurin piirtein oikein kartalle kuvien ja kenttämuistiinpanojen avulla.

LIITE 2. Luettelo poistetuista löydöistä.

Nro	Löytö	Määrä	Koekuoppa	N	E	Kerros
1	Kuona	2	1	-	-	Peltomaa
2	Punasavikera- miikka	1	1	-	-	Peltomaa
3	Lasi, kirkas	1	1	-	-	Peltomaa
4	Kuona	1	1	-	-	Pohjakerros
5	Kuona	1	2	-	-	Peltomaa
6	Fajanssi	3	2	-	-	Peltomaa
7	Ikkunahaka	1	2	-	-	Peltomaa
8	Palanut luu	1	2	-	-	Pohjakerros
9	Piiposliini	1	5	-	-	Peltomaa
10	Avain	1	6	7207497	434014	Peltomaa
11	Kuona	1	9	-	-	Peltomaa
12	Rautaesine	1	9	-	-	Peltomaa
13	Leikkonaula	1	-	7207514	434003	Peltomaa
14	Rautahela	1	-	7207514	434004	Peltomaa
15	Takonaula	2	-	7207510	434017	Peltomaa
16	Takonaula	1	-	7207509	434017	Peltomaa
17	Takonaula	1	-	7207509	434018	Peltomaa